

Sygn. akt VII U 1459/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 maja 2018 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Monika Roslan-Karasińska

Protokolant: Karol Szwej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 maja 2018 r. w Warszawie

sprawy A. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o wysokość zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne

na skutek odwołania A. L.

od decyzji z dnia 18 sierpnia 2017 r. znak: (...)(...)(...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, iż A. L. nie jest dłużnikiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenia zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i nie stwierdza zadłużenia z tego tytułu na kwotę stwierdzoną w zaskarżonej decyzji tj. 54.408,21 złotych (pięćdziesiąt cztery tysiące czterysta osiem złotych 21/100)

UZASADNIENIE

Ubezpieczona Anna L. w dniu 12 września 2017 roku złożyła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 18 sierpnia 2017 roku, znak: (...)(...)(...), określającej wysokość zaległości z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenia zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

W uzasadnieniu wskazała, że pierwsze nieopłacone składki pochodzą z 2002 roku, kiedy prowadziła lokal gastronomiczny. W 2002 roku zamknęła zajazd, gdyż rozwiązała umowę dzierżawy lokalu i wyjechała ze S.. W jej ocenie doszło do przedawnienia wierzytelności za ww. okres.

Odwołująca podniosła, że drugą działalność gospodarczą zarejestrowała w 2012 roku, a wyrejestrowała w 2013 roku w W.. Działalność została zarejestrowana wyłącznie w Urzędzie Miasta dla W. P., ale nie była zgłaszana do US i ZUS, gdyż odwołująca nie prowadziła żadnych spraw związanych z tą działalnością m. in. nie wystawiała żadnych faktur, nie zatrudniała żadnych pracowników, nie osiągała z tego tytułu żadnych dochodów. Odwołująca podniosła, że działalność ta w założeniu miała być prowadzona, ale nie otrzymała zlecenia, w związku z czym w bardzo krótkim czasie podjęła pracę w handlu bez jakiegokolwiek umowy. Podniosła, że pracowała po 12 godzin dziennie i zapomniała, o wyrejestrowaniu działalności gospodarczej z rejestru. Dopiero w momencie rejestrowania się w Urzędzie Pracy dowiedziała się, że ma niezamkniętą działalność gospodarczą. Odwołująca podkreśliła, że w obu przypadkach niewyrejestrowanie działalności było jej przeoczeniem. Dodatkowo, została zobowiązana do wyjawienia majątku i wpisana w rejestrze jako osoba niewypłacalna. Odwołująca w sposób obszerny przedstawiła

swoją sytuację majątkową, podkreślając, że ciągu ostatnich 10 lat znalazła się dwukrotnie w ośrodku dla bezdomnych. W chwili obecnej wraz z mężem zajmuje mieszkanie komunalne, korzystając z programu wychodzenia z bezdomności. (odwołanie z dnia 12 września 2017 roku, k.2-3 a.s.)

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 23 października 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. wniósł o oddalenie odwołania.

W treści odpowiedzi na odwołanie organ wskazał, że decyzja z dnia 19 września 2017 roku została wydana na podstawie prawomocnej decyzji z dnia 6 lutego 2017 roku na podstawie której objęto odwołującą ubezpieczeniem społecznym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności w spornym okresie.

Organ wskazał, że z odwołania nie wynika, że odwołująca kwestionuje sposób wyliczonej kwoty zadłużenia, lecz kwestionuje fakt prowadzenia pozarolniczej działalności w spornym okresie. Organ podniósł, że fakt rzeczywistego prowadzenia działalności, a co za tym idzie obowiązku podlegania ubezpieczeniom społecznym jest potwierdzony prawomocną decyzją z 6 lutego 2017 roku i nie podlega on ocenie w zaskarżonej decyzji z dnia 18 sierpnia 2017 roku (odpowiedź na odwołanie z dnia 23 października 2017 roku, k. 4 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

A. L. miała zarejestrowaną działalność gospodarczą w okresie od 5 czerwca 2001 roku do 15 listopada 2003 roku. W ramach prowadzonej wówczas działalności gospodarczej odwołująca prowadziła zajazd-lokal gastronomiczny w miejscowości S.. Na początku 2003 roku odwołująca zamknęła zajazd i przeprowadziła się do W.. W 2003 roku odwołująca wyrejestrowała działalność gospodarczą. (zeznania odwołującej w charakterze strony, k. 20 – 21 a.s., pismo Naczelnika Urzędu Skarbowego w O., k. 26 a.s.)

Drugą działalność gospodarczą odwołująca prowadziła w okresie od 5 stycznia 2011 roku do 8 kwietnia 2013 roku. Jednakże w okresie od 2 maja 2011 roku do 31 maja 2011 roku była zatrudniona w oparciu o umowę o pracę. W ramach działalności gospodarczej zarejestrowanej w 2011 roku odwołująca miała świadczyć usługi budowlane. Odwołująca nie uzyskiwała dochodu z prowadzonej działalności gospodarczej w latach 2012 – 2013, w związku z powyższym nie rozliczała się również z urzędem podatkowym. Odwołująca zapomniała o zarejestrowanej działalności, a w ww. latach pracowała „na czarno”. O konieczności wyrejestrowania z (...) dowiedziała się rejestrując się jako osoba bezrobotna w Urzędzie Pracy. Działalność ta została ostatecznie wykreślona z (...) w 2013 roku. (pismo Naczelnika Urzędu Skarbowego W. P., k. 33 a.s., zeznania odwołującej w charakterze strony, k. 20 – 21 a.s.)

W dniu 11 kwietnia 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. skierował do odwołującej zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawie określenia wysokości należności z tytułu niezapłaconych składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od października 2002 roku do kwietnia 2013 roku. Pismo to zostało doręczone odwołującej 19 kwietnia 2017 roku (zawiadomienia, k. nienumerowana a.r.).

W dniu 18 sierpnia 2017 roku organ rentowy wydał decyzję znak: (...) -421-2/RKS/ (...), w której stwierdził, że A. L. jest dłużnikiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne, ubezpieczenie społeczne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Organ rentowy wskazał, że zadłużenie wraz z należnymi odsetkami za zwłokę naliczonymi na dzień wydania decyzji wynosi łącznie 54.408,21 zł, w tym: 29.024,28 zł z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne za okres od października 2002 roku do kwietnia 2013 roku oraz 21.484,00 zł odsetek za zwłokę oraz 35,20 zł kosztów upomnienia, kwotę 5.801,14 zł tytułem składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres od października 2002 roku do kwietnia 2013 roku, oraz 4.636,00 zł odsetek za zwłokę oraz 44,00 zł kosztów upomnienia, kwotę 1.246,59 zł tytułem składek na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od października 2002 roku do kwietnia 2013 roku, oraz 1.093,00 zł odsetek za zwłokę, oraz 44,00 zł kosztów upomnienia. Decyzja ta została doręczona odwołującej 23 sierpnia 2017 roku. (decyzja z dnia 18 sierpnia 2017 roku, k. nienumerowana a.r.).

A. L. wniosła odwołanie od powyższej decyzji organu rentowego, inicjując tym samym niniejsze postępowanie (odwołanie z dnia 12 września 2017 roku, k.2-3 a.s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zawartych w aktach niniejszej sprawy, jak również w aktach rentowych odwołującego, oraz zeznań odwołującej złożonych przez nią w charakterze strony.

Zdaniem Sądu powołane wyżej dokumenty, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia, są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny. Nie były one przez strony kwestionowane w zakresie ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem okoliczności wynikające z ich treści należało uznać za bezsporne i mające wysoki walor dowodowy. Sąd Okręgowy dał w całości wiarę zeznaniom odwołującej ponieważ są one logiczne, a nadto korespondują z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Zdaniem Sądu zgromadzony materiał dowodowy był wystarczający do wydania orzeczenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie A. L. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w O. z dnia 18 sierpnia 2017 roku, znak: (...) (...) (...), jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Przedmiotem sporu w niniejszym postępowaniu było ustalenie, czy organ rentowy prawidłowo wydał zaskarżoną decyzję w oparciu o przepisy ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2017 r., poz. 1778 t.j., dalej: ustawa systemowa)

Na wstępie odnosząc się do podniesionego zarzutu przedawnienia należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne za okres prowadzenia działalności od 2002 roku do 2003 roku Sąd podzielił stanowisko odwołującej, iż należności składkowe za ten okres uległy przedawnieniu. Zgodnie z art. 24 ust. 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych należności z tytułu składek ulegają przedawnieniu po upływie 5 lat licząc od dnia, w którym stały się wymagalne. Powyższy – 5-letni termin przedawnienia należności z tytułu składek został wprowadzony od 1 stycznia 2012 roku na mocy nowelizacji ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych dokonanej w art. 11 pkt 1 ustawy z 16 września 2011 roku o redukcji niektórych obowiązków obywateli i przedsiębiorców (Dz.U. z 2011 r., nr 232, poz. 1378). Jednocześnie w art. 27 ust. 1 ustawy systemowej przewidziano, że ów 5-letni okres przedawnienia (krótszy od obowiązującego do 31 grudnia 2011 roku 10-letniego okresu przedawnienia) stosuje się do składek, których bieg przedawnienia rozpoczął się (tak jak w niniejszej sprawie) przed 1 stycznia 2012 roku.

Należy ponadto zaznaczyć, iż zgodnie z art. 24 ust. 5a, 5b i 5e-6 ustawy systemowej zawieszenie terminu przedawnienia następuje w przypadku:

- 1) zawarcia umowy w przedmiocie rozłożenia należności z tytułu składek na raty - od dnia zawarcia tej umowy do dnia terminu płatności odroczonej należności z tytułu składek lub ostatniej raty;
- 2) podjęcia pierwszej czynności zmierzającej do wyegzekwowania należności z tytułu składek, o której dłużnik został zawiadomiony - od dnia podjęcia tej czynności do dnia zakończenia postępowania egzekucyjnego.
- 3) wystąpienia zagadnienia prawnego, od którego uzależnione jest wydanie decyzji, a którego rozstrzygnięcie należy do właściwości innego organu lub sądu - do dnia, w którym decyzja innego organu stała się ostateczna lub orzeczenie sądu uprawomocniło się, nie dłużej jednak niż przez 2 lata;
- 4) wydania przez Zakład decyzji ustalającej obowiązek podlegania ubezpieczeniom społecznym, podstawę wymiaru składek lub obowiązek opłacania składek na te ubezpieczenia - od dnia wszczęcia postępowania do dnia, w którym decyzja stała się prawomocna;

5) śmierci spadkodawcy - od dnia śmierci spadkodawcy do dnia uprawomocnienia się postanowienia sądu o stwierdzeniu nabycia spadku albo zarejestrowania aktu poświadczenia dziedziczenia, nie dłużej jednak niż do dnia, w którym upłynęły 2 lata od śmierci spadkodawcy.

W toku postępowania organ rentowy nie kwestionował faktu przedawnienia należności za ww. okres, a jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego znajdującego się w aktach rentowy wszelkie czynności zmierzające do wyegzekwowania należności z tytułu nieopłaconych składek (w tym tych za okres 2002-2003) miały miejsce w dopiero w 2017 roku. W związku z powyższym należało uznać, że roszczenia organu rentowego za ten okres są przedawnione.

Odnosząc się do pozostałego okresu zadłużenia Sąd zważył, że zgodnie z art. 46 ust. 1 ustawy systemowej, płatnik składek jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy. W myśl art. 32 ustawy systemowej, do składek na Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz na ubezpieczenie zdrowotne w zakresie: ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, dokonywania zabezpieczeń na wszystkich nieruchomościach, ruchomościach i prawach zbywalnych dłużnika, odpowiedzialności osób trzecich i spadkobierców oraz stosowania ulg i umorzeń stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenia społeczne.

Na podstawie art. 47 ust. 1 ustawy systemowej, płatnik składek przesyła w tym samym terminie deklarację rozliczeniową, imienne raporty miesięczne oraz opłaca składki za dany miesiąc, z zastrzeżeniem ust. 1a, 2a i 2b, nie później niż:

- 1) do 10 dnia następnego miesiąca - dla osób fizycznych opłacających składkę wyłącznie za siebie;
- 2) do 5 dnia następnego miesiąca - dla jednostek budżetowych i samorządowych zakładów budżetowych;
- 3) do 15 dnia następnego miesiąca - dla pozostałych płatników.

W świetle art. 23 ust. 1 ustawy, od nieopłaconych w terminie składek należne są od płatnika składek odsetki za zwłokę, na zasadach i w wysokości określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 roku - Ordynacja podatkowa.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego jednolicie przyjmuje się, że obowiązek podlegania ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej wynika z faktycznego rozpoczęcia tej działalności i jej prowadzenia na podstawie wpisu do ewidencji (rejestr), natomiast kwestie związane z jej formalnym zarejestrowaniem i wyrejestrowaniem mają znaczenie wyłącznie w sferze dowodowej, nie przesądzają natomiast same w sobie o podleganiu obowiązkowi ubezpieczeń społecznych (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 6 grudnia 1990 roku, III UZP 21/90, OSP 1991 nr 7-8, poz. 172 oraz wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 31 marca 2000 roku, II UKN 457/99, OSNAPiUS 2001 Nr 18, poz. 564; z dnia 21 czerwca 2001 roku, II UKN 428/00, OSNP 2003 Nr 6, poz. 158; z dnia 25 listopada 2005 roku, I UK 80/05, OSNP 2006 nr 19-20, poz. 309; z dnia 23 marca 2006 roku, I UK 220/05, OSNP 2007 nr 5-6, poz. 81; z dnia 16 maja 2006 roku, I UK 289/05, OSNP 2007 nr 11-12, poz. 168; z dnia 14 września 2007 roku, III UK 35/07, LEX nr 483284; z dnia 18 lutego 2009 roku, II UK 207/08, LEX nr 736738; z dnia 19 lutego 2009 roku, II UK 186/09, LEX nr 590235; z dnia 12 stycznia 2012 roku, I UK 203/11, LEX nr 1162649). Wynika to stąd, że zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 5 i art. 12 ust. 1 w związku z art. 8 ust. 6 pkt 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, obowiązkowi ubezpieczenia podlegają osoby prowadzące działalność na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. W myśl art. 13 pkt 4 powołanej ustawy, obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowym i wypadkowemu podlegają zaś osoby prowadzące pozarolniczą działalność od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności (obecnie - z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej). Przepis ten nie odsyła więc do okresu, w którym działalność gospodarcza była zaewidencjonowana (zarejestrowana), ale posługuje się pojęciem rozpoczęcia i zaprzestania jej wykonywania. Wpis do ewidencji lub rejestru ma charakter deklaratoryjny, wobec

czego stwarza jedynie domniemanie, że działalność gospodarcza była rzeczywiście podjęta i prowadzona w okresie nim objętym, jednakże domniemanie to jest obalalne. Z przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej wynika bowiem, że przedsiębiorca może podjąć działalność gospodarczą w dniu złożenia wniosku o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo po uzyskaniu wpisu do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym (art. 14 ust. 1 tej ustawy systemowej). Stosownie do art. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, działalność gospodarcza ma zaś być wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły, co oznacza, że powinna być ujęta w określone ramy organizacyjne oraz nie może mieć charakteru incydentalnego, od przypadku do przypadku, a tym bardziej jednorazowego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 kwietnia 2017 roku, II UK 98/16, LEX nr 2307127). Przez podjęcie działalności gospodarczej w rozumieniu wymienionych przepisów niewątpliwie należy zatem rozumieć legalne rozpoczęcie jej wykonywania (prowadzenia), które jednak w rzeczywistości może, ale nie musi zbiegać się z datą określoną w ewidencji (rejestrze). Wynikające z wpisu domniemanie faktyczne może być z kolei obalone wszelkimi środkami dowodowymi, toteż w dotychczasowym orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że w pewnych sytuacjach, np. w razie choroby, długotrwałej nieobecności w kraju lub zdarzeń losowych, możliwe jest ustalenie zaprzestania (nawet czasowego) wykonywania działalności gospodarczej mimo niewykreślenia jej z ewidencji działalności gospodarczej i - w konsekwencji - uchylenie obowiązku ubezpieczenia (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 10 grudnia 1997 roku, II UKN 392/97, OSNAPiUS 1998 Nr 19, poz. 584; z dnia 15 kwietnia 1998 roku, II UKN 583/98, OSNAPiUS 1999 Nr 7, poz. 247; z dnia 31 marca 2000 roku, II UKN 457/99, OSNAPiUS 2001 Nr 18, poz. 564; z dnia 3 sierpnia 2000 roku, II UKN 659/99, niepublikowany; z dnia 16 maja 2006 roku, I UK 289/05, OSNP 2007 nr 11-12, poz. 168 oraz z dnia 25 listopada 2005 roku, I UK 80/06, OSNP 2006 nr 19-20, poz. 309). Jest więc oczywiste, że wspomniane domniemanie może być obalone także wówczas, gdy zostanie wykazane, że mimo niewykreślenia działalności gospodarczej z ewidencji (rejestru) doszło do jej faktycznego (definitywnego) zaprzestania.

Odnosząc przedstawione wyżej poglądy do okoliczności niniejszej sprawy, Sąd Okręgowy zauważa wprawdzie, że przedmiotu sporu nie wyznaczała w niej decyzja stwierdzająca podleganie przez skarżącą ubezpieczeniom społecznym, lecz tzw. decyzja "wymiarowa", ale uznaje też, że odwołująca się od takiej decyzji może przytaczać wszelkie argumenty, aby podważyć jej prawidłowość. Argumentem podważającym trafność wspomnianej decyzji może być więc również poparte odpowiednimi dowodami twierdzenie, że zgłoszona w organie ewidencyjnym działalność gospodarcza nie była faktycznie prowadzona. (wyrok Sądu Najwyższego z dnia z dnia 8 listopada 2017 roku, sygn. akt III UK 244/16)

Odnosząc rzekomego prowadzenia działalności gospodarczej przez odwołującą od stycznia 2012 roku do kwietnia 2013 roku, Sąd zważył, że w aktach rentowych nie ma żadnego dowodu potwierdzającego okoliczność, aby w wyżej wymienionym okresie odwołująca podejmowała jakiejkolwiek czynności związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Wnioskodawczyni nie podpisywała żadnych umów, nie wynajęła lokalu, nie wystawiała faktur, nie miała przychodów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej i nie zatrudniała żadnego pracownika na podstawie umowy o pracy ani umowy cywilno-prawnej. Organ rentowy zgodnie z art. 6 k. c. jest zobowiązany do przedstawienia dowodów, które będą potwierdzać lub zaprzeczać prowadzeniu działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę. Zgodnie bowiem ze stanowiskiem judykatury obowiązek udowodnienia okoliczności, zgodnie z ogólnymi regułami wynikającymi z art. 6 k.c., spoczywa na organie rentowym, który jest uprawniony i jednocześnie zobowiązany do wykazania fikcyjności tytułu ubezpieczenia (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 26 sierpnia 2015 roku, sygn. akt III AUa 1073/14) Zdaniem Sądu Okręgowego Zakład Ubezpieczeń Społecznych ustalenia swoje oparł jedynie na wpisie zawartym w Centralnej Ewidencji (...) o Działalności Gospodarczej i przyjął domniemanie faktyczne, iż wnioskodawczyni w rzeczywistości do od stycznia 2012 roku do kwietnia 2013 roku była osobą prowadzącą działalność gospodarczą. Tymczasem w niniejszej sprawie to odwołująca udowodniła za pomocą rzeczowego i osobowego materiału dowodowego w postaci złożenia odpowiedniej dokumentacji i za pomocą zeznań, że w spornym okresie czasu nie miała możliwości prowadzenia swojej firmy. Należy w tym miejscu jeszcze raz podkreślić, że samo formalne zarejestrowanie działalności gospodarczej ma znaczenie w sferze dowodowej, lecz samo w sobie nie przesądza podlegania obowiązkowi ubezpieczenia społecznego, gdyż decydujące znaczenie dla istnienia

tego obowiązku ma faktyczne prowadzenie działalności, a nie posiadanie uprawnień do jej prowadzenia (wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 29 października 2013 roku, sygn. akt III AUa 232/13).

Z tych powodów Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴§2 k.p.c., orzekł jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć organowi rentowemu.

MG